

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): Bc. Marie Kubalíková

Název práce: **Skalní lezení jako životní styl: utváření subkultury a životního stylu v rámci sportu.**

Vedoucí práce: **PhDr. Tereza Zíková, Ph.D.**

1. CÍL PRÁCE (uvedte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je podle autorky zjistit, „zda může být utváření identity vyznavačů skalního lezení definováno skrze koncept subkultury“ (s.3), autorka cíl na s. 3 dále zpřesňuje, když uvádí, že je cílem práce „zmapovat, zda se mezi skalními lezci utváří specifická kolektivita či kolektivní identita, zda může být koncept subkultury použit pro vysvětlení utváření této „kolektivní“ identity, a zda tedy vyznavači skalního lezení mohou být vymezeni jako sportovní subkultura, v rámci které určitým způsobem vzdorují hodnotám a normám dominantních sportů či dokonce moderní společnosti jako takové“. Podrobně je dále cíl rozpracován na s. 32-33. Lze konstatovat, že se autorce podařilo cíl práce naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Úvod práce obsahuje všechny podstatné informace o cíli práce a struktuře práce; uvedení do zkoumaného tématu i představení vlastní práce však mohlo být detailnější.

Následuje teoretická část práce, která je velmi rozsáhlá, je opřena o relevantní zdroje a přináší dobrý základ pro uchopení zkoumaného tématu. Teoretická část je zahájena vymezením konceptu identity a kolektivní identity; autorka zde vychází z relevantních autorů (Eriksen, Berger, Jenkins...), ovšem celkově je teoretický popis konceptu kolektivní identity (kap. 2.2) místy možná až příliš detailní, schází zde jakýsi shrnující nadhled, který by z citovaných děl „vytáhl“ to podstatné pro koncipování teoretického zázemí práce. Kapitola 2.3 je velmi zdařile zpracovaná, autorka se opírá o vhodné autory, vymezuje již přesněji teoretickou bázi práce, která se vztahuje ke zkoumanému tématu. Kapitola 2.4 má podobnou slabinu jako kap. 2.2 - místy je možná až příliš detailní, schází zde autorčin um „vytáhnout“ z citovaných děl podstatné základy k vystavění teoretického rámce práce. Velmi zajímavou a z hlediska práce přínosnou teorii představuje autorka v kapitole 2.4.1. Kapitola 2.4.2 opět úžeji cílí na zkoumané téma práce, je zde představena koncepce lifestylových sportů od Wheatona, která je opět pro zkoumané téma vhodně zvolena a dobře charakterizována. Autorka též blíže popisuje subkulturu lezců a skalní lezení jako takové.

Empirická část práce je uvedena explicitnějším popisem cílů a výzkumných otázek práce; základní zkoumané otázky se zdají být vhodně zvoleny, odpovídají zacílení výzkumu. Podrobně je v této části práce představena zkoumaná populace a výběr vzorku respondentů, vhodné jsou zde i postřehy autorky, která je sama aktivní lezkyně. Metoda sběru dat je rovněž dobře popsána, autorka se opírá o relevantní zdroje (Hendl, Bernard, Gratton a Jones), místy možná zabíhá autorka až do příliš velkých detailů, proto je tato část práce celkem objemná – tato poznámka však není myšlena kriticky, zde uvedené údaje jsou pro potřeby práce relevantní.

K vlastní analýze a interpretaci dat se autorka dostává (až) na straně 39, resp. se k ní dostává až na straně 45, neboť úvodních 5 stránek této části práce tvoří možná až příliš detailní popis postupů vlastní analýzy – nejedná se tedy o analýzu samotnou, ale o popis toho, jak autorka postupovala. Vyskytuje se zde podobný problém jako v teoretické části práce, který se týká zejm. s. 41-43, a to je příliš detailní popis postupů analýzy, který odvádí pozornost čtenáře od vlastního tématu práce a představuje celkem obsáhlou metodologickou vsuvku. Na s. 43-45 se vyskytují totožné informace jako v příloze č. 3 – autorka mohla odkázat na přílohu a znovu již obsah přílohy v textu neopakovat.

Na s. 49 se autorka dostává k vlastní interpretaci dat. Zde možná nešťastně začíná opět popisem charakteristik respondentů, který už uváděla výše v textu. V celé této (dá se říci nejstěžejnější) části práce převažují dlouhé citace z rozhovorů nad vlastní interpretaci dat – s. 49-51, 53-55, 58-59, aj., až se téměř zdá, že citace neslouží k dokreslení interpretací, ale jsou nosnou částí textu. Lze ocenit, že se autorka vhodně snaží propojit teoretickou bázi práce s interpretací vlastních dat (s. 48, 51), ovšem toto propojení se vyskytuje v omezenější míře. Tuto „chybu“ autorka zdařile napravuje v kapitole 3.6., kde získané výsledky výzkumu diskutuje a interpretuje s odkazem na stěžejní teoretická díla uváděná v první části práce. Velmi dobře je zde použita Maffesoliho koncepce, kterou autorka aplikuje na výstupy vlastního výzkumu. Kapitola 3.6. se tak jeví jako nejzdařilejší a nejautentičtější část práce, kde autorka propojuje teorie s vlastním výzkumem. Přesto se tato kapitola zdá být relativně omezená (3 strany textu), podobně v této části práce mohly být představeny i další teoretické koncepty rozsáhle popisované v úvodní části práce.

K závěru práce lze uvést podobnou poznámku jako k úvodu - obsahuje všechny podstatné informace, ovšem mohl být detailnější.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Po formální stránce práce splňuje nároky kladené na diplomovou práci, ovšem celkově je tato část práce slabší. Práce obsahuje řadu stylistických neobratností, vynechaných písmen, překlepů, nedokončených slov (např. s. 11, s. 40, s. 35, aj.); na s. 31 jsou nejednotně formátovány poznámky pod čarou. Přílohy jsou dobře zvoleny, jsou ilustrativní a přehledné; přiložené přepisy rozhovorů v příloze (č. 6) jsou nadbytečné.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Posuzovaná práce je přepracovanou verzí neúspěšně obhájené práce. Lze konstatovat, že ve srovnání s původně odevzdanou prací je tato verze o mnoho zdařilejší! Celkový dojem z předložené práce je v zásadě dobrý. Je vidět, že autorka odvedla kus práce, ovšem na několika místech by bylo třeba práci ještě „dotáhnout“. Autorka dokázala dobře pracovat s literaturou, vybrala si autoritativní zdroje, představila vhodné teoretické koncepce i metodologické zázemí práce, vhodně celé zkoumané téma zasadila do širšího kontextu a odvedla zdařilou práci při vlastním výzkumu i kódování dat. Oceňuji detailní popis metodologie – zejména kódovacího systému, postupů v rámci analýzy, aj., který v mnohých diplomových pracích schází, ovšem zde je ho možná až příliš. Po monstrózním teoretickém úvodu a objemném popisu metodologie čtenář očekává určité vyvrcholení celé práce v rámci interpretace dat – to ovšem nepřichází a je mu předložena slabší analytická a interpretační část práce, kterou alespoň do určité míry „zachraňuje“ kapitola 3.6. Po formální stránce je práce slabší.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

Jaká vidíte pozitiva a negativa toho, že jste de facto součástí zkoumané populace – sama se aktivně skalnímu lezení věnujete?

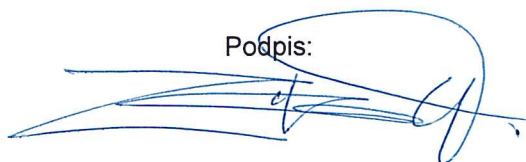
6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Velmi dobře až dobře (v návaznosti na obhajobě)

Datum:

26. 8. 2013

Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie